

Beslutningsforslag nr. **B 130**

Folketinget 2014-15

Fremsat den 27. marts 2015 af Stine Brix (EL), Johanne Schmidt-Nielsen (EL), Pernille Skipper (EL) og Finn Sørensen (EL)

Forslag til folketingsbeslutning om udvidelse af målgruppen for servicelovens udlandsbekendtgørelse

Regeringen pålægges inden udgangen af 2015 at ændre i udlandsbekendtgørelsen under serviceloven, så også borgere, der får hjælp til støtte og pleje bevilget efter § 95, jf. § 83, i serviceloven kan medtage hjælpen under midlertidige ophold i udlandet.

Bemærkninger til forslaget

Udlandsbekendtgørelsen gør det muligt for mennesker med handicap at tage på ferie ligesom alle andre, også selv om de i hverdagen er afhængige af hjælp til f.eks. ledsagelse, personlig pleje m.v. Får man hjælp efter servicelovens §§ 41, 42, 45, 96, 97, 98, 100, 112, 113, 114 eller 118, må man ifølge udlandsbekendtgørelsen gerne medtage hjælpen under kortere ophold i udlandet.

Imidlertid er mennesker, der får hjælp efter § 95, ikke omfattet af udlandsbekendtgørelsen. Det betyder, at en lille gruppe borgere er helt afskåret fra at forlade landet med den hjælp, de ikke kan undvære.

Det gælder bl.a. en række familier, der får hjælp til et barn med handicap efter § 95, stk. 3. I de tilfælde betyder udlandsbekendtgørelsens nuværende ordlyd, at en hel familie afskæres fra at tage på familieferie i udlandet, indtil deres barn er 18 år. Derudover rammes en række danskere, som ikke lever op til betingelserne for at få hjælp efter § 96, f.eks. fordi de er blevet for dårlige til at være arbejdsleder for et hold handicaphjælpere i hverdagen. I så fald bevilges hjælpen i nogle tilfælde efter § 95, stk. 3, og så kan man pludselig ikke tage på ferie i udlandet længere.

Der er ingen saglige grunde til, at netop hjælp efter § 95 skulle være undtaget fra udlandsbekendtgørelsen og forbudt

at tage med på ferier i udlandet, og Enhedslisten har derfor gentagne gange rejst problemstillingen over for regeringen. Allerede i 2013 erkendte socialministeren, at mennesker, der får hjælp efter § 95, i praksis er stavnsbundet, og at dette »ikke (har) været hensigten med reglerne«, hvorfor ministeren lovede at se på en præcisering af udlandsbekendtgørelsen, jf. SOU alm. del – svar på spm. 296, folketingsåret 2012-13. Derudover har ministeren også i 2014 lovet at se på en ændring af reglerne, jf. SOU L 147 – svar på spm. 13, folketingsåret 2013-14. Trods løfter er der imidlertid intet sket, hvorfor Enhedslisten igen rejser problemstillingen via dette beslutningsforslag.

Økonomiske konsekvenser

Det vurderes, at der ikke vil være betydelige merudgifter ved at føje § 95 ind i udlandsbekendtgørelsen. Dette skal også ses i sammenhæng med, at ændringen kun vil være relevant for ca. 555 borgere, der modtager hjælp efter § 95, jf. SOU alm. del – svar på spm. 205. Selvom det er en relativ lille gruppe af borgere, som ændringen berører, vil udvidelsen af udlandsbekendtgørelsen betyde en markant øget frihed for dem.

Skriftlig fremsættelse

Stine Brix (EL):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om udvidelse af målgruppen for servicelovens udlandsbekendtgørelse.

(Beslutningsforslag nr. B 130)

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.